ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 7

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

20. Περὶ ἱδρύσεως μεταβατικῆς ἕδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ Πταισματοδικείου Ἰωαννίνων εἰς τὴν Κοινότητα Γεωργάνων. 1
21. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ)τος τῆς 23 Ἰουνίου - 28 Ἰουλίου 1954 «περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Μεγαλοπόλεως εἰς Ἴσαρι». 2
22. Περὶ περιορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ ἐν Σκαραμαγκᾷ Ἐλευθέρου Τελωνειακοῦ Συγκροτήματος τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων «ΚΑΛΤΕΞ». .. 3
23. Περὶ καθορισμοῦ χρόνου τελέσεως ἐτησίας ἐμποροπανηγύρεως Μακρακώμης. 4
24. Περὶ διορισμοῦ μελῶν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν ἐπιτάξεων διὰ τὸ ἔτος 1967. 5
25. Περὶ μετατάξεως εἰς θέσεις ἐλεγκτῶν ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. 6
26. Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῶν Παροχῶν Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργατῶν Μετάλλου. 7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 20

Περὶ ἱδρύσεως μεταβατικῆς ἕδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ Πταισματοδικείου Ἰωαννίνων εἰς τὴν Κοινότητα Γεωργάνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΓΦΞΒ Νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ΓΧΞΒ Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 137)1914, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ὁρίζομεν, ὅπως ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ ὁ Πταισματοδίκης Ἰωαννίνων, ἀμοιβαίως ἀναπληρούμενοι, μεταβαίνωσι κατὰ τὴν πρώτην ἐργάσιμον Τετάρτην ἑκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἕδραν τῆς Κοινότητος Γεωργάνων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῶν Κοινοτήτων Ἀλεποχωρίου Μπότσαρη, Ἀρδόσεως, Ἀχλαδεῶν, Βαργιάδων, Βουλιάστης, Δερβιζιάνων, Ἐλάφου, Κοπάνης, Λιθιαχόβου, Λίππας. Μουκοβίνας Ἄνω Μουσιωτίτσης, Κάτω Μουσιωτίτσης, Μπεστιᾶς, Παλαιοχωρίου Μπότσαρη, Πεντολάκκου, Ρωμανοῦ, Σιστρουνίου, Σεριζιανῶν καὶ Σμυρτιᾶς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 21

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ)τος τῆς 23 Ἰουνίου—28 Ἰουλίου 1954 «περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Μεγαλοπόλεως εἰς Ἴσαρι».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΓΦΞΒ Νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ΓΧΞΒ Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 137)1914, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τροποποιεῖται τὸ Β. Δ)γμα τῆς 23 Ἰουνίου—28 Ἰουλίου 1954 «περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Μεγαλοπόλεως εἰς Ἴσαρι» καὶ ὁρίζεται, ὅπως ἐφεξῆς αἱ πολιτικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Ἄνω Καρυῶν ἐκδικάζωνται εἰς τὴν ἐν Μεγαλοπόλει μόνιμον ἕδραν τοῦ Εἰρηνοδικείου Μεγαλοπόλεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 22

Περὶ περιορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ ἐν Σκαραμαγκᾷ Ἐλευθέρου Τελωνειακοῦ Συγκροτήματος τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων «ΚΑΛΤΕΞ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 436)1914 (Φ.Ε.Κ. 357)1914) «περὶ δασμολογικῆς ἀφομοιώσεως τῶν νέων χωρῶν», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγρ. 7 τοῦ

άρθρου 15 του Ν.Δ. 4257)1962 (ΦΕΚ 172)Α)62), 2) το άρθρον 12 του Νόμου 390)1914 (ΦΕΚ 342)Α)1914) «περί Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης», και 3) την ὑπ' ἀριθ. 1062)7.12.66 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει του Ημετέρου επί των Οικονομικών Υπουργού, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Η εδαφική έκτασις των εν Σκαραμαγκά εγκαταστάσεων της Ανωνύμου Ελληνικής Εταιρείας Πετρελαιοειδών ΚΑΛΤΕΞ των λειτουργουσών ως Ἐλεύθερον Τελωνειακόν Συγκρότημα, δυνάμει του από 22 Ιουλίου 1952 Β. Διατάγματος (ΦΕΚ 196)Α)1952) υπό την τότε επωνυμίαν «Σ. ΡΕΣΤΗΣ και Σία» περιορίζεται κατά 2.289,85 τετραγ. μέτρα προς δημιουργίαν ελευθέρου χώρου ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Ο απομένων χώρος του εν Σκαραμαγκά Ἐλευθέρου Τελωνειακού Συγκροτήματος της Ανωνύμου Ελληνικής Εταιρείας Πετρελαιοειδών «ΚΑΛΤΕΞ», μετά τον κατά το προηγούμενον άρθρον περιορισμόν αυτού, αποτελείται εκ συνολικής εκτάσεως 53.004,92 τετραγ. μέτρων και συνορεύει, ως τούτο εμφαίνεται εις το συνημμένον τῷ παρόντι Διατάγματι και από 16.8.1966 συνταγέν τοπογραφικόν σχεδιάγραμμα, ως κάτωθι:

1) Βορείως: α)μὲ έκτασιν ιδιοκτησίας Αντωνίου Ξύδους επί τεθλασμένης πλευρᾶς υπό στοιχεία 1—2—3—4—5—6 μήκους 10,40+5,40 +22,00+38,20+16,00=92,00 μέτρων, β) μὲ αγρόν ιδιοκτησίας Μπέκου και Χατζῆ, επί τεθλασμένης πλευρᾶς υπό στοιχεία 6—7—8 μήκους 38,70+2,50 =41,20 μέτρων.

2) Βορειοδυτικῶς: μὲ αγρόν ιδιοκτησίας Αδελφῶν Αντωνίου, επί τεθλασμένης πλευρᾶς υπό στοιχεία 8—9—10—11—12 μήκους 13,50+36,00+19,00+18,00=86,50 μέτρων.

3) Δυτικῶς: μὲ αγρόν ιδιοκτησίας Περ. Φραντζεσκάρου, επί πλευρᾶς υπό στοιχεία 12—13 μήκους 89.50 μέτρων.

4) Νοτιοδυτικῶς: μὲ παραλιακὴν οδόν επί προσώπου τεθλασμένης πλευρᾶς υπό στοιχεία 13—14—15—16—17 μήκους 107.00+2.50+5.00+50.50=165.00 μέτρων.

5) Νοτίως: μὲ προκυμαίαν επί πλευρᾶς υπό στοιχεία 17—18 μήκους 102,00 μέτρων.

6) Νοτιοανατολικῶς και Ανατολικῶς μὲ ιδιωτικὴν οδόν επί προσώπου τεθλασμένης πλευρᾶς υπό στοιχεία 18—19—20—21—22 μήκους 95,00 + 104,00 + 38,50 + 99,50 = 337.00 μέτρων.

7) Βορειοανατολικῶς: α) μὲ Εθνικὴν οδόν Αθηνῶν—Κορίνθου, επί προσώπου πλευρᾶς υπό στοιχεία 22—23 μήκους 30,00 μέτρων, και β) μὲ ελεύθερον χῶρον ιδιοκτησίας της Α.Ε.Ε.Π. ΚΑΛΤΕΞ, επί τεθλασμένης πλευρᾶς υπό στοιχεία 23—24—25—1 ἢ Α—Ζ—Η—Δ μήκους 26,00+56,00+30,50=112,50 μέτρων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Π. ΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 23

Περὶ καθορισμοῦ χρόνου τελέσεως ἐτησίας ἐμποροπανηγύρεως Μακρακώμης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 35 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 3070)54 περὶ **ὀργανώσεως** τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου» (**ΦΕΚ 240**), τὸ ὑπ' ἀριθ. 31703)31.8.1966 ἔγγραφον τῆς Νομαρχίας Φθιώτιδος, τὴν ὑπ' ἀριθ. 59)1966 πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μακρακώμης, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 865)1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ὅπως ἡ ἐν τῇ Κοινότητι Μακρακώμης τελουμένη ἐτησία ἐμποροπανήγυρις τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων καὶ τὴν ἐπομένην αὐτῆς τελῆται ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τοῦ Λαζάρου μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἑκάστου ἔτους, καταργουμένου τοῦ ἀπὸ 28.3.25 (ΦΕΚ 81 Α')31.3.25) σχετικοῦ Π. Δ)τος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ

(5)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 24

Περὶ διορισμοῦ μελῶν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν ἐπιτάξεων διὰ τὸ ἔτος 1967.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

α) Τῶν ἄρθρων 215 καὶ 216 τοῦ Ν. 4442)1929 (ΦΕΚ 339 Α') «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰσφορῶν καὶ ναυλώσεων» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 2258 (ΦΕΚ 99)1940) καὶ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Νόμου 4442)1929» καὶ

β) Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ Α.Ν. 1011)1946 «περὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν Ἐπιτάξεων Ν. 4442)1929», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ὁρίζομεν ὡς τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν ἐπιτάξεων διὰ τὸ ἔτος 1967 τούς:

Τακτικὰ Μέλη:

α) Ἀρεοπαγίτην Σ. Σταυρόπουλον.
β) Ἐφέτην Εὐστ. Μπλέτσαν.
γ) Πλοίαρχον Β.Ν. Σ. Νοταρᾶν.
δ) Ἀντιπλοίαρχον Λ.Σ. Γ. Παπαδογιάννην.
ε) Διευθυντὴν Γ. Λ. τοῦ Κράτους Ν. Μπαλαφούτην.
στ) Ἐπίτροπον τοῦ Κράτους τὸν Νομικὸν Σύμβουλον Υ. Ε.Ν.

Ἀναπληρωματικὰ Μέλη:

α) Τοῦ Ἀρεοπαγίτου Σ. Σταυροπούλου, τοὺς Ἀρεοπαγίτας Εὐστ. Μαλλοῦχον καὶ Ν. Ἡλιόπουλον.
β) Τοῦ Ἐφέτου Εὐσταθίου Μπλέτσα, τοὺς Ἐφέτας Ἀποστ. Μῖχον καὶ Παν. Βουγᾶν.
γ) Τοῦ Πλοιάρχου Β.Ν. Σ. Νοταρᾶ, τοὺς Ἀντιπλοιάρχους Β.Ν. Ι. Λαγωνίκαν καὶ Α. Κορτζῆν.
δ) Τοῦ Ἀντιπλοιάρχου Λ.Σ. Γ. Παπαδογιάννη, τοὺς Ἀντιπλοιάρχους Λ.Σ. Θεοδ. Καρπούζογλου καὶ Κ. Ἀνεμογιάννη.
ε) Τοῦ Διευθυντοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους Ν. Μπαλαφούτη, τοὺς Διευθυντὰς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους Ν. Σακκᾶν καὶ Χ. Κεχρῆν.
στ) Τοῦ Ἐπόπτου τοῦ Κράτους Νομικοῦ Συμβούλου Υ.Ε.Ν. τὸν ἑκάστοτε Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Γραμματέα τοῦ ὡς ἄνω Δικαστηρίου ὁρίζομεν τὸν Ὑποπλοίαρχον Λ.Σ. Ἰωάν. Μανουσάκην, ἀναπληρωτὴν δὲ τού-

του τον Ὑποπλοίαρχον Λ.Σ. Γεώργ. Κολοκυθᾶν καὶ ὑπογραμματέα τὸν Σημ)ρον Π. Λ.Σ. Σ. Σταμελάκην.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΔΡ. ΚΩΣΤΗΡΗΣ

---

(6)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 25

Περὶ μετατάξεως εἰς ὑέσεις ἐλεγκτῶν ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν.Δ. 2698)53, ὡς ἠρμηνεύθη διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 4197) 1961.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1072)1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 605)66 Β. Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 141)19.7.66 τ. Α') τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 120)64 Β. Διατάγματος παρατείνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι 30.6.1967.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Χ. ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ

---

(7)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 26

Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῶν Παροχῶν Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργατῶν Μετάλλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3866)58 «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεών τινων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς Νομοθεσίας καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργατῶν Μετάλλου».

2. Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 9229)16.7.64, 10828) 1964 καὶ 9662)65 ἀναφορῶν αὐτοῦ.

3. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29 συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς ΙΔ' Περιόδου τῆς 17.2.1966.

4. Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 1032)1966, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνεται ὁ Κανονισμὸς Ἀσφαλιστικῶν Παροχῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργατῶν Μετάλλου, ἐξ ἄρθρων 22 ἔχων οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Σύνταξις λόγῳ γήρατος.

1. Ὁ ἠσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ γήρατος, ἐὰν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἔχῃ συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπραγματοποίησεν ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του, τὸν ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς ἑκάστοτε διεπούσης τὸ ΙΚΑ νομοθεσίας, προβλεπόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας διὰ τὴν χορήγησιν πλήρους συντάξεως λόγῳ γήρατος.

Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περὶ τοῦ ἔχοντος ἀποδεδειγμένως καὶ εἰδικότητα τοῦ λεβητοποιοῦ ἢ σιδηροχύτου, δικαιοῦται οὗτος συντάξεως, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπραγματοποίησε τὰς αὐτὰς τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει εἰς τὰς εἰδικότητας ταύτας.

2. Ἠσφαλισμένος, μὴ ἐμπίπτων εἰς τὸν κύκλον τῶν προσώπων δι' ἃ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον θεμελιοῦται δικαίωμα συντάξεως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συντάξεως παρ' Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως καὶ συνεπλήρωσε τὸν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀνὰ ἑκατὸν (100) τοὐλάχιστον καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὑποβάλλεται ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἠλαττωμένης κατὰ 1)200 τῆς πλήρους μηνιαίας τοιαύτης δι' ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου ὁρίου ἡλικίας, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἄρθρον 2.

Σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Ὁ ἠσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας διαπιστουμένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 ὁριζόμενα, ἐάν, α) κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρ. 3 καὶ β) ἐπραγματοποίησε 1.500 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου ἐξ ὧν 300 τοὐλάχιστον ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος καὶ τῶν προηγουμένων τούτου 5 ἡμερολογιακῶν ἐτῶν, ἢ ἐπραγματοποίησε τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου.

2. Ὁ ἠσφαλισμένος ὁ ἔχων πραγματοποιήσει τὸν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν αὐτῇ ὁριζόμενα, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐκ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως βάσει τῆς περὶ τούτου γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦται τοιαύτης συντάξεως καὶ ἐκ τοῦ Ταμείου μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος προβλεπομένης διαπιστώσεως τῆς ἀναπηρίας ἣν ἀντικαθιστᾷ ἐν προκειμένῳ ἡ περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως ἀπόφασις τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἡ κεκανονισμένη σύνταξις διὰ τὸν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κυρίου φορέως ὁριζόμενον χρόνον συνταξιοδοτήσεως παρατεινομένης ἀναλόγως τῆς συνταξιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον παρατείνεται ἡ συνταξιοδότητις ἐκ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

3. Ὁ ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἐξαμήνου τοὐλάχιστον διαρκείας κατὰ πρόβλεψιν τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, καθίσταται ἀνίκανος διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος διαπιστωθεῖσα ἀναπηρία δίδει δικαίωμα εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως, ἐφ' ὅσον αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ποσοστὸν ἄνω τῶν 66⅔%.

Ἐὰν κατὰ τὴν γνωμάτευσιν τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἀναπηρία τοῦ ἠσφαλισμένου ὀφείλεται εἰς πλείονας αἰτίας θεωρεῖται πληρουμένη ἡ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ προϋπόθεσις ἐφ' ὅσον τὸ ὁλικὸν ποσοστὸν ἀναπηρίας τὸ προκῦπτον ἐκ τῆς ἀθροίσεως τῶν μερικῶν ποσοστῶν ἀναπηρίας εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον πρὸς τὸ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ὁριζόμενον.

Αἱ χρονικαὶ καὶ λοιπαὶ συνταξιοδοτικαὶ προϋποθέσεις κρίνονται βάσει τῆς νόσου, ἐξ ἧς ἀπορρέει τὸ μεῖζον ποσοστὸν ἀναπηρίας.

4. Ἠσφαλισμένος τυχὸν συντάξεως ἀναπηρίας κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου οὗτινος ἡ σύνταξις διεκόπη λόγῳ μειώσεως τοῦ ἐν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένου ποσοστοῦ ἀναπηρίας, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ὡς ἄνω διακοπὴν κριθῇ ἀνίκανος ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας εἰς ποσοστὸν ἄνω τῶν 66⅔ πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς διακοπῆς, δικαιοῦται συντάξεως ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχῃ πραγματοποιήσει τριακοσίας (300) ἡμέρας ἐργασίας ἐντὸς τοῦ ἔτους καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος καὶ τῶν προηγουμένων τούτου πέντε (5) ἡμερολογιακῶν ἐτῶν.

5. Ἐὰν ἠσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος ἀποδεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχή του διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως ἧς θὰ ἐδικαιοῦντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

6. Ἡ σύνταξις ἀναπηρίας ἀπονέμεται δι' ὅσον χρόνον μέλλει νὰ διαρκέσῃ κατὰ τὴν περὶ τούτου γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἀναπηρία τοῦ ἠσφαλισμένου παρατεινομένη ἑκάστοτε κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

7. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας μετατρέπεται αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μηνὸς ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει οὗτος τὸ ὅριον ἡλικίας, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἐδικαιοῦτο πλήρους συντάξεως, λόγῳ γήρατος.

Ἄρθρον 3.

Σύνταξις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου τοῦ Ταμείου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ὡς καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου ἔχοντος πραγματοποιήσει τοὐλάχιστον χιλίας πεντακοσίας (1.500) ἡμέρας ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου, ἐξ ὧν τριακοσίας (300) τοὐλάχιστον ἐντὸς τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐπῆλθεν ὁ θάνατος καὶ τῶν προηγουμένων τούτου πέντε (5) ἡμερολογιανῶν ἐτῶν, ἢ ἠσφαλισμένου ἔχοντος πραγματοποιήσει τὸν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τὰς ἑπομένας παραγράφους:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, οὗ ἡ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανοῦσαν.

β) Τὰ ἄγαμα νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἓν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὸν θετὸν γονέα καὶ τὰ ὁποῖα δὲν λαμβάνουν ὁπωσδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐπὶ θανάτου δὲ ἠσφαλισμένης συνταξιούχου καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου (ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου) ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ πρόγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος (θανούσης).

δ) Οἱ γονεῖς τοῦ θανόντος (θανούσης), ἐὰν ἡ συντήρησίς των ἐβάρυνε κυρίως τοῦτον (ταύτην).

Συντάξεως δικαιοῦνται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ οἱ θετοὶ γονεῖς ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν τρία (3) τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοθετηθέντος τέκνου.

ε) Οἱ ἔγγονοί, πρόγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιοῦνται συντάξεως ἐὰν δὲν ὑπάρχουν χήρα (χῆρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων τοιούτων, διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν, δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2. Ἡ χήρα (χῆρος) δὲν δικαιοῦνται συντάξεως:

Α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἑνὸς (1) ἔτους, ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐκτός:

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείληται εἰς ἀτύχημα ἐργατικὸν ἢ μή, β) ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου, ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον, γ) ἐὰν, ἡ χήρα, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, τελῇ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης.

Β) Ἐὰν ὁ θανὼν (θανοῦσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντρέχῃ λόγος τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' ἀναφερομένων.

3. Πάντα τὰ ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως ἀπορρέοντα κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν δικαιώματα, τὰ ἔχοντα ὡς προϋπόθεσιν τὸν θάνατον γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου κατὰ νόμον διαπιστουμένης.

Ἄρθρον 4.

Ἐργατικὸν ἀτύχημα καὶ ἐπαγγελματικὴ νόσος.

1. Διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἢ θανάτου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος καθοριζομένων ἡμερῶν ἐργασίας ἐὰν τὸ γεγονὸς τὸ θεμελιοῦν τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα (ἀναπηρία—θάνατος) ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβὰν ἐπελθὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἢ εἰς ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν.

2. Ἐὰν τὸ γεγονὸς τὸ θεμελιοῦν τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ὀφείληται εἰς βίαιον συμβὰν μὴ ἐπελθὸν ὅμως ἐν τῇ ἐκτελέσει ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐργασίας διὰ τὴν χορήγησιν τῆς συντάξεως ἀρκεῖ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἡμίσεος μόνον ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ὁριζομένων.

3. Ὡς ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, λογίζονται αἱ ἑξῆς: α) Μολυβδίασις, β) Ὑδραργυρίασις, γ) Πνευμονοκονιώσεις, δ) ἐπαγγελματικὴ δηλητηρίασις ἐξ ἀρσενικοῦ ὑδρογόνου.

Ἄρθρον 5.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

1. Ἡ διαπίστωσις τῆς ἀναπηρίας διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Α)θμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς κατοικίας τοῦ ἐξετασθησομένου.

Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς Α)θμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐνώπιον τῆς οἰκείας Β)θμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ. ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν. τὰς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς κλπ.

Ἐὰν ἀπορριφθῇ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, ἧς προϋπόθεσιν ἀποτελεῖ ἡ ἀναπηρία, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιοῦται ὅτι εἰς τὴν τελευταίως διαπιστωθεῖσαν κατάστασιν ἀναπηρίας ἐπῆλθεν οὐσιώδης μεταβολή.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ζητήσῃ ὁποτεδήποτε νέαν Ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχου ἐνεργουμένην ἐπίσης κατὰ τ' ἀνωτέρω, παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ σύνταξις μετετράπη εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

3. Αἱ δαπάναι τῶν τοιούτων ἐξετάσεων παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ βαρύνουσι τὸ Ταμεῖον ἀποδιδόμεναι εἰς τὸ ΙΚΑ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων.

Ἐν περιπτώσει προσφυγῆς εἰς Β)θμιον Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΙΚΑ, ἡ δαπάνη ἐξετάσεως προκαταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ προσφεύγοντος ἐπιστρέφεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς προσφυγῆς ὁπότε βαρύνει τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 6.

Χρόνος συνταξίμου ὑπηρεσίας.

1. Ὡς ἡμέραι ἐργασίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νοοῦνται αα) αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῇ ἐνεργῷ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου, ββ) αἱ λόγῳ ἐξαγορᾶς ἀναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας καὶ γγ) αἱ προσμετρούμεναι δυνάμει διατάξεως νόμου.

2. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων ἀμειβομένων διὰ μηνιαίου μισθοῦ οὗτοι θεωροῦνται ὡς πραγματοποιοῦντες 25 ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν μῆνα πλήρους ἀπασχολήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ποσὸν συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας.

1. α) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν συντάξεων ὁ ἠσφαλισμένος κατατάσσεται εἰς μίαν τῶν ἀκολούθων κλάσεων, δι' ἃς προσδιορίζονται τὰ ἔναντι ἑκάστης τούτων ἀναφερόμενα ἡμερομίσθια.

Ἡμερήσιος μισθὸς Ἀπὸ	Μέχρι	Τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον	Ἀσφαλιστικὴ κλάσις
0	20.00	20	I
20.01	25.00	25	II
25.01	30.00	30	III
30.01	35.00	35	IV
35.01	40.00	40	V
40.01	50.00	50	VI
50.01	60.00	60	VII
60.01	70.00	70	VIII
70.01	80.00	80	IX
80,01	100.00	100	X
100.01	125.00	125	XI
125,01	150.00	150	XII
150.01	180.00	180	XIII
180,01	210.00	210	XIV

β) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ ἠσφαλισμένος κατατάσσεται εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπίπτει ὁ μέσος ὅρος τῶν ἡμερομισθίων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν οὗτος κατὰ τὰς τελευταίας 750 ἡμέρας ἐργασίας ἢ προκειμένου περὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας, κατὰ τὰς τελευταίας 450 ἡμέρας ἐργασίας.

Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου αἰτουμένου σύνταξιν λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, οὗτος κατατάσσεται εἰς τὴν κλάσιν εἰς ἣν ἐμπίπτει τὸ ἡμερομίσθιον τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας, οὐδέποτε ὅμως εἰς κλάσιν μικροτέραν τῆς δεκάτης.

2. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένης βασικῆς μηνιαίας συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἀποτελεῖται:

α) Ἐκ σταθεροῦ ποσοῦ δραχμῶν πεντακοσίων πεντήκοντα (550) προσηυξημένου κατὰ τὸ 25πλάσιον τοῦ 5ο)ο τοῦ ποσοῦ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος ἐξευρισκομένης κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

β) Ἐκ προσαυξήσεων τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐξευρισκομένου ποσοῦ ἴσων:

αα) Πρὸς 5 ο)ο ἀνὰ 500 πλήρεις ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 3.500—4.499.

ββ) Πρὸς 4 ο)ο διὰ τὰς ἀμέσως ἑπομένας 500 ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 4.500 καὶ μέχρι 4.999.

γγ) Πρὸς 3 ο)ο διὰ τὰς ἀμέσως ἑπομένας 500 ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 5.000 καὶ μέχρι 5.499.

δδ) Πρὸς 2 ο)ο ἀνὰ 500 πλήρεις ἡμέρας ἐργασίας ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος ἐπραγματοποίησεν ἀπὸ 5.500 καὶ ἄνω τοιαύτας ἐν ἀσφαλίσει.

3. Τὸ σταθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος προσαυξάνεται:

α) Κατὰ 15 ο)ο ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιοῦχος εἶναι ἔγγαμος ἢ δὲ σύζυγός του δὲν ἀσκεῖ ἐπάγγελμά τι ἢ δὲν εἶναι συνταξιοῦχος Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ τοῦ Δημοσίου.

β) Κατὰ 10 ο)ο διὰ τὸ πρῶτον δικαιούμενον τέκνον καὶ ἀνὰ 5 ο)ο διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τοιοῦτον ἐφ' ὅσον πληροῦνται ὡς πρὸς ταῦτα οἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενοι ὅροι καὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως τῶν τέκνων ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προστάτου ἠσφαλισμένου γονέως αὐτῶν καὶ δὲν ἀσκοῦν ἐπάγγελμά τι καὶ δὲν λαμβάνει δι' αὐτὰ προσαύξησιν ἐξ ἑτέρας πηγῆς ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ἐὰν εἶναι συνταξιοῦχος Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ., ἢ τοῦ Δημοσίου ἢ δὲν λαμβάνουν τὰ ἴδια σύνταξιν ἐξ Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ τοῦ Δημοσίου.

4. α) Εἰς τοὺς συνταξιούχους λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος καταβάλλεται πρόσθετον εἰδικὸν ἐπίδομα ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδαφ. α' τοῦ παρόντος σταθεροῦ ποσοῦ, ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας των, ὡς κατωτέρω:

αα) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 66 ο)ο — 75 ο)ο ἴσον πρὸς 25 ο)ο.

ββ) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 76 ο)ο — 85 ο)ο ἴσον πρὸς 35 ο)ο.

γγ) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 86 ο)ο — 100 ο)ο ἴσον πρὸς 50 ο)ο.

β) Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφ. α' τοῦ παρόντος ἄρθρου σταθερὸν ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταβαλλομένων βασικῶν συντάξεων λόγῳ ἀναπηρίας προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο, ἐσ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος εὑρίσκεται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπαιτοῦσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ συμπαράστασιν ἑτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

γ) Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν μελῶν οἰκογενείας ἀποβιώσαντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ δὴ ἄνευ μειώσεως τινος τῶν ποσῶν τῶν συντάξεων τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἑτέρων μελῶν οἰκογενείας.

δ) Εἰς τοὺς λόγῳ φυματιώσεως συνταξιούχους καταβάλλεται τὸ καθοριζόμενον διὰ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν εἰδικῶν διατάξεων ἐπίδομα ἀεροθεραπείας.

5. Τὰ εἰς τοὺς συνταξιούχους καταβαλλόμενα ποσὰ λόγῳ συντάξεως στρογγυλοποιοῦνται εἰς ἀκεραίας πεντάδας ἢ δεκάδας δραχμῶν εἰς ὄφελος τοῦ συνταξιούχου, ἂν ταῦτα ὑπερβαίνωσι τὰς 2.40 ἢ 7.40 δραχμὰς ἀντιθέτως δὲ εἰς βάρος αὐτοῦ ἂν ταῦτα εἶναι ἐλάσσονα.

Ἄρθρον 8.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιοῦται ἡ χήρα (χῆρος), ἰσοῦται πρὸς τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ (70 ο)ο) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιοῦται ἕκαστον τέκνον, ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (20 ο)ο) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου ὅμως περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἡ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, σύνταξις αὐτοῦ τριπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστὰ (60 ο)ο) τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίνῃ τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἡ σύνταξις ἑκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

3. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἑκάστου ἐγγονοῦ, προγονοῦ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μὴ χήρας μητρὸς ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (20 ο)ο) τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), τῆς δὲ χήρας μητρὸς εἰς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (40 ο)ο) τῆς αὐτῆς συντάξεως, χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου

τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῆς αὐτῆς παραγράφου τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Ὡς σύνταξις τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ποσοστῶν τῶν συντάξεων τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον μελῶν οἰκογενείας, λογίζεται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν (θανοῦσα) ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καθίστατο ἀνάπηρος ἐκ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἀπεβίωσε μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῆς προσαυξήσεως περὶ ὧν τὰ ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7.

Ἄρθρον 9.

Βοήθημα γάμου.

1. Ἠσφαλισμένη ἀποχωροῦσα λόγῳ γάμου ἐκ τῆς ἐργασίας της, μετὰ τριετῆ ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν, δικαιοῦται βοηθήματος λόγῳ γάμου, ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένου καὶ ἴσου πρὸς τὰς μέχρι τῆς τελέσεως τοῦ γάμου των ἀποδοθείσας τῷ Ταμείῳ ἀτομικάς της καταβολάς, ἄνευ τόκων ηὐξημένας κατὰ 50ο)ο. Ὡς ἀποχώρησις λόγῳ γάμου νοεῖται ἡ λαβοῦσα χώραν ἓν ἔτος πρὸ ἢ μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου.

2. Ἡ τέλεσις τοῦ γάμου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου.

3. Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων, ταῦτα δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοῦ γάμου των καὶ ἐφ' ἑξῆς ἤθελον συμπληρώσει τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀπαιτουμένας κατὰ περίπτωσιν προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιστροφὴ εἰσφορῶν.

1. Δικαιοῦνται ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀτομικῶν καταβολῶν ἀτόκως, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 3ετοῦς πραγματικῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται αἱ κατὰ τὴν διέπουσαν τὸ Ταμεῖον νομοθεσίαν προϋποθέσεις θεμελιώσεως δικαιώματος συντάξεως ἐξ αὐτοῦ:

α) Ὁ ἠσφαλισμένος ὁ ἀποχωρῶν τῆς ἐργασίας λόγῳ διαρκοῦς ὁλικῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας.

β) Τὰ κατ' ἄρθρον 3 μέλη οἰκογενείας ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠσφαλισμένου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιστροφὴ εἰσφορῶν χωρεῖ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ χρόνος ἀσφαλίσεως, εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται, δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐξ οἱουδήποτε Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐξομοιούμενος χρόνος ἀσφαλίσεως.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀναγνωρίζονται ὡς ἡμέραι ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου, δι' ἅπασας τὰς νομίμους συνεπείας, αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου:

α) Αἱ ἡμέραι ἐργασίας ὑπὸ ἀσφαλιστέαν ἰδιότητα, μέχρι 300 ἐν συνόλῳ κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας καὶ ἐκτὸς τῶν τοπικῶν ὁρίων ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου.

β) Ἡ ὑπηρεσία ὡς ἐφέδρου ἐν τῷ Στρατῷ, Ναυτικῷ, Ἀεροπορίᾳ, Χωροφυλακῇ, Ἀστυνομίᾳ Πόλεων, Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν Πολιτικῇ ἐπιστρατεύσει, μέχρις 600 ἡμερῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐφ' ὅσον ἡ ἰδιότης τοῦ ἐργάτου μετάλλου προϋπῆρχε τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐδαφίου, ἕκαστος μὴν ὑπηρεσίας λογίζεται περιλαμβάνων 25 ἡμέρας.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγνώρισις τοῦ περὶ οὗ αὕτη χρόνου, χωρεῖ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβληθείσης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀρχομένης προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἤδη ἠσφαλισμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἀπὸ ταύτης.

Προκειμένου περὶ ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, λαμβανουσῶν χώραν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς, μετὰ τὴν λῆξιν τούτων, ὑπαγωγῆς ἢ ἐπανυπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

Ἡ ἀναγνώρισις ἐνεργεῖται δι' ἐξαγορᾶς ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος μελῶν οἰκογενείας αὐτοῦ, τῶν εἰς τὸν ἀναγνωριζόμενον χρόνον ἀναλογουσῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ συνεισφορῶν ἐργοδότου, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ ἐν περιπτώσει θανόντος ἠσφαλισμένου, τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τελευταίου μηνὸς ἀπασχολήσεως καὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀντιστοίχως χρόνον ἰσχύοντος ποσοστοῦ εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου καὶ συνεισφορᾶς ἐργοδότου.

Τὸ οὕτω προκῦπτον ποσὸν ἐξαγορᾶς δύναται νὰ καταβληθῇ εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε διὰ ἴσων μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 40. Προκειμένου περὶ μελῶν οἰκογενείας ἑκάστη δόσις ἐξαγορᾶς παρακρατεῖται ἐκ τῆς μηνιαίας συντάξεως, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ποσοῦ ἑκάστης δόσεως νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)3 τῆς συντάξεως, ὁπότε ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων αὐξάνεται ἀναλόγως.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸ τῆς ἐνάρξεως καταβολῆς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισθεισῶν δόσεων ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ἢ πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως ὅλων τῶν δόσεων, ἑκάστη τῶν ὀφειλομένων δόσεων, παρακρατεῖται ἐκ τῆς μηνιαίας συντάξεως τῆς τυχὸν χορηγητέας εἰς τὰ δικαιοῦχα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ποσοῦ ἑκάστης δόσεως νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)3 τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, ὁπότε ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων αὐξάνεται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 12.

Ἔναρξις καὶ λῆξις συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται α) ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἀφ' ἧς μετὰ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προϋποθέσεων ὁ ἠσφαλισμένος διέκοψεν τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, β) ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἡ καταβολὴ συντάξεως εἰς τοὺς δικαιούχους ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐκείνου καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως δὲν δύναται ν' ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ δωδεκαμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

2. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃ ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου, ἢ ὁ ἀνάπηρος ἐκρίθη ἱκανὸς παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ χήρας εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν συνῆψε νέον γάμον.

Ἐν περιπτώσει συνάψεως νέου γάμου παρὰ τῆς συνταξιοδοτουμένης χήρας καταβάλλεται εἰς αὐτὴν ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς δώδεκα μηνιαίας συντάξεις αὐτῆς.

3. Προκειμένου περὶ γονέων, τέκνων, ἐγγονῶν ἢ προγονῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τοῦ θανάτου των ἢ τοῦ μηνὸς καθ' ὃν τὰ τέκνα ἐγγονοὶ ἢ προγονοὶ συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων τὸ 30ὸν ἢ καὶ πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκολούθους δύο περιπτώσεις:

α) διὰ τῆς συνάψεως γάμου.

β) διὰ τῆς ἀναλήψεως βιοποριστικῆς ἐργασίας, ἀποφερούσης εἰσόδημα πενταπλάσιον τοὐλάχιστον τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, ἧς δικαιοῦται ἕκαστος τούτων.

4. Τὸ ἀνωτέρω ὅριον τοῦ 18ου ἔτους, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων τοῦ 30οῦ, δὲν ἰσχύει :

α) Προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἢ προγόνου ἀνικάνου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, τῆς ἀνικανότητος ταύτης διαπιστουμένης παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

β) Προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἢ προγόνου μὴ συμπληρώσαντος τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐφ' ὅσον οὗτος συνεχίζει τὴν μόρφωσίν του εἰς Σχολὰς Γενικῆς ἢ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν ἀσκεῖ βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 13.

Στερήσεις — ἐκπτώσεις — ἀναστολαί.

1. Ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιοῦχος στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως παροχῶν ἢ ἐκπίπτει τούτου, ἐὰν διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως κατεδικάσθη συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος ἐξ ὑπαιτιότητος τούτου, διαπραχθέντος εἰς βάρος τοῦ Ταμείου.

2. Πρόσωπα ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 δικαιουμένων συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, ἤθελον καταδικασθῆ διὰ πρᾶξιν ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἠσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου).

3. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐὰν ὁ συνταξιοῦχος ἐκτίῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγαλυτέραν τῶν ἓξ (6) μηνῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκτίει ταύτην. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἅτινα ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ ἐλάμβανον σύνταξιν, ταῦτα διακοπτοῦνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῆς συντάξεως ἥτις θὰ κατεβάλλετο εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος ἀναλάβῃ ἐκ νέου ἀσφαλιστέαν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐργασίαν ἢ ἀποκερδαίνῃ ἐξ ἑτέρας ἐξηρτημένης ἐργασίας ποσὸν ἀνώτερον τοῦ 35πλασίου τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

γ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος λόγῳ ἀναπηρίας δὲν προσέρχεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζόμενα πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς του.

Ἄρθρον 14.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν.

2. Ἀπαιτηταὶ δόσεις συντάξεων μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

Ἄρθρον 15.

Ἐκχώρησις — Κατάσχεσις — Συμψηφισμός.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις, ἢ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων.

Κατ' ἐξαίρεσιν τοιαύτη ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις ἐπιτρέπεται μόνον διὰ διατροφὴν συζύγου καὶ τέκνων δικαιουμένων τοιαύτης βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1)4 τοῦ χορηγουμένου ποσοῦ κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου Προέδρου Πρωτοδικῶν.

2. Συμψηφισμὸς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένας συντάξεις ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόσβεσιν ὀφειλῶν τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς τὸ Ταμεῖον προερχομένων ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ συμψηφισμὸς γίνεται εἰς μηνιαίας δόσεις ἑκάστης τούτων μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)3 τῆς μηνιαίας συντάξεως.

Ἄρθρον 16.

Βεβαίωσις ἡλικίας.

1. Ἡ ἡλικία βεβαιοῦται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συνταγείσης ἢ διορθωθείσης πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

2. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως ἡ ἡλικία βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων ἢ ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὰ δημοτολόγια. Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ ἐγγραφὴ δέον νὰ ἔχῃ συνελεσθῆ τρία τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν προκύπτει ἡμέρα γεννήσεως λογίζεται ὡς τοιαύτη ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

3. Ἐπὶ προσώπων γεννηθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐλλείψει ἀποδεικτικῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω στοιχείων, ἡ ἡλικία βεβαιοῦται κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ τόπου γεννήσεως, τῆς σχετικῆς βεβαιώσεως θεωρουμένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

4. Ἐλλειπόντων ἀποδεικτικῶν στοιχείων περὶ τῆς ἡλικίας, αὕτη βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου.

5. Πᾶσα ἀμφισβήτησις, περὶ τὸ ἔγκυρον ἢ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἡλικίας, ἐρειδομένη ἐπὶ ἐγγράφων στοιχείων συντεταγμένων εἰς ἀνύποπτον χρόνον, ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ τοπικῶς ἁρμοδίου Πρωτοβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

6. Μέχρις ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, ἐν ἐλλείψει ἀποδεικτικῶν στοιχείων περὶ τῆς ἡλικίας ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεων περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν ἡ ἡλικία ἡ γενομένη δεκτὴ παρὰ τῷ Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 17.

Διαδικασία ἀπονομῆς.

1. Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ εἰς τὸ Ταμεῖον αἰτήσεως μετὰ πλήρων δικαιολογητικῶν παρὰ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτων, παρὰ τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 μελῶν οἰκογενείας ἢ καθ' ἁπάσας τὰς περιπτώσεις παρὰ τῶν νομίμων αὐτῶν πληρεξουσίων.

Τὸ Δ. Σ. ἐφ' ὅσον τὰ ἐπισυναπτόμενα τῇ αἰτήσει δικαιογνωστικὰ εἶναι πλήρη, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο (2) μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐκδώσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασίν του.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν πραγματοποιηθῇ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμία τῶν δύο (2) μηνῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ τελευταίου δικαιολογητικοῦ.

2. Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος δικαιολογητικὰ καθορίζονται διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως δικαιολογητικῶν τινῶν ἡ ἁρμοδία Ὑπηρεσία Παροχῶν τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμελλητὶ τὸν ἐνδιαφερόμενον.

Ἡ περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ πληρεξούσιον ἐντὸς 15ημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

Ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ., δικαιοῦται ὁ αἰτῶν τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐφ' ὅσον ἐπικαλεῖται νέους νομικοὺς λόγους, ἢ νέα πραγματικὰ περιστατικὰ νὰ ἀσκήσῃ αἴτησιν ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου.

3. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνὸς εἰς ὃν ἀνάγεται αὕτη.

Δύναται διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. νὰ ὁρισθῇ ἡ ἔναρξις καταβολῆς τῶν συντάξεων ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου οὐχὶ πάντως πρὸ τῆς 25ης τοῦ προηγουμένου μηνός, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Σ. τοῦτο καθίσταται ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 18.

Ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐγκρίνεται ἡ χορή-

γησις κατ' ἔτος εἰς τοὺς πάσης φύσεως συνταξιούχους τοῦ Ταμείου, ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις, μέχρι μιᾶς κατ' ἀνώτατον ὅριον μηνιαίας συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων, πέραν τῶν καταβαλλομένων δώρων ἑορτῶν Χριστουγέννων — Πάσχα καὶ τοῦ κατὰ μῆνα Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους προσθέτου βοηθήματος.

Ἡ ἔγκρισις χορηγήσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως δύναται νὰ παρέχηται ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 19.

Αἱ καταβαλλόμεναι συντάξεις ὡς καὶ αἱ ἀπονεμηθησόμεναι τοιαῦται, ὧν ἡ ἔναρξις καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς τὸ πρὸ τῆς 30.4.65 χρονικὸν διάστημα, προσαυξάνονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

α) Κατὰ ποσοστὸν 15 ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις καταβολῆς τούτων ἀνάγεται εἰς χρόνον πρὸ τῆς 31.12.1957.

β) Κατὰ ποσοστὸν 10ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.1.1958 ἕως 31.12.1961 καὶ

γ) κατὰ ποσοστὸν 5 ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.1.1962 ἕως 30.4.1965.

Ἄρθρον 20.

Αἱ ἐφεξῆς κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν χορηγούμεναι συντάξεις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ εἶναι κατώτεραι καθ' ὕψος ποσοῦ μηνιαίως, τῶν συντάξεων, ὧν θὰ ἐδικαιοῦντο ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου συγκεντροῦντες τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ἐὰν ἐκρίνοντο δυνάμει τοῦ προϊσχύοντος Κανονισμοῦ Παροχῶν, ἐφ' ὧν συνυπολογίζονται καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος προσαυξήσεις.

Ἄρθρον 21.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν καταργεῖται.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐκείνου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟ

Χ. ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ